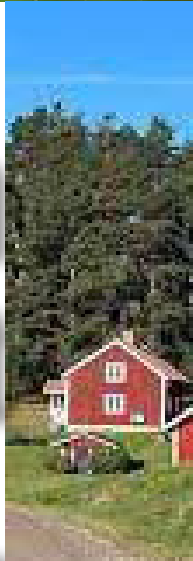

Ingers tankar

Det var en gång ett litet hus ...

I vår är det femtiofem år sedan jag och min fästman åkte iväg längs försommarfagra landsvägar för att titta på det husartorp som varit utannonserat i vår lokaltidning. Det var i maj med björkar i sitt skiraste flor. Sista milen gick på en slingrande grusväg.

Min fästman och jag hade åkt runt och tittat på många hus före detta så vi hade att jämföra med. Det var inget märkvärdigt hus, det såg ut som övriga i trakten. Två våningar, falurött med vita knutar och ett tillbyggt trapphus. Tomt på fyrtusen kvadratmeter. En arton meter lång lada med ett dass i ena änden och en snickarbod i den andra, och så en jordkällare. Grävd brunn. Inget vatten indraget men el och telefonledning fram till huset. Virket friskt, inga synliga skador. Taket såg bra ut. Mannen som bott i huset hade varit vagnmakare så han kunde snickra. På nedervåningen ett stort kök med elspis och vedspis under en fin murad spiskåpa. Ett litet kylskåp fanns också. Övervåningen hade ett sovrum som bara använts sommartid och ett ca tjugofem kvadratmeter stort oisolerat vindsutrymme fullt med möbler och kartonger med okänt innehåll. Två så kallade kattvindar på var sida om sovrummet..

De tidigare ägarna hade lämnat huset och bodde sedan ett par år på ett ålderdomshem. De hade klarat sig med en fotogenkamin, en täljstenskamin och vedspisen som värmekällor. Kanske hade de också något elektriskt element när det var som kallast. Vatten hämtades i brunnen, slaskvattnet fick bäras ut. Vedboden låg ungefär trettio meter från trappen.

Min fästman satte genast igång att rusta huset. Det blev ett företag att få in vatten. Marken var så stenig, men vi lyckades få ner rören på frost-

fritt djup. Pumpmotor och hydrofor placerades i jordkällaren. Avlopp ordnades också efter jobbigt grävande. Vi behöll så mycket som möjligt av den ursprungliga köksinredningen och lyckades kombinera den med den nya diskbänken som hade modern arbetshöjd. Vi satte igen dörren till det stora skafferiet och tog upp en ny inifrån kammaren och fick på så sätt ett tvättrum med varmvattenberedare. Elledningarna sågs över, det målades och tapetserades. Huset rödfärgades och fönstren sågs över. Pö om pö möblerades huset med auktionsfynd och ärvda möbler.

Min fästman isolerade övervåningen och la in nytt golv i det stora vindsutrymmet. Han köpte gamla golvplankor från ett ullspinneri i Västerås som hade rivits. Det var drygt att rensa virket från spik. Men det blev ett bra golv som "hade rört sig färdigt" och inte fick några springor, behövde bara slipas till lite, sedan såpskurades det. Det brutna taket och väggarna kläddes med en furupanel som sågats upp med en dimension och profil speciellt för oss.

Genom det gamla huset, med anor från 1870-talet, har vi kunnat följa hur livet på landet förändrats över tid i mer än fem decennier. Vi blev de som hittills bott längst i huset om man räknar från då den förste knekten föddes och som sedan blev skriven på adressen.

Inger Klintberg Danielsson 23-02-18

FORTSÄTTNING FÖLJER